

[Justitsministeren.]

285, fordi retsudviklingen var på vej. Jeg tror alligevel, det er nyttigt, at vi giver mulighed for, at dommerne kan finde støtte i paragraffer i en lovgivning, som vi her kan se, der er fuld tilslutning til fra alle partiers side.

Jeg synes i den forbindelse ikke, jeg kan nære mig for at sige, at det er nok så interessant, at min fortræffelige forgænger hr. Thestrup, fandt det nødvendigt at understrege, at han er konservativ. Vel, jeg tør sige, at jeg håber, at der er mange i hr. Thestrups parti, der har lige så liberal en holdning, som hr. Thestrup har på dette specielle område. Hermed har jeg ikke foregribet noget med hensyn til de synspunkter, hr. Thestrup i øvrigt har på områder, der ligger fjernt fra det, vi her behandler.

Fru Birte Weiss rejste et bestemt spørgsmål, nemlig om vi var parat til at ofre det nødvendige på „kriminalforsorgen i frihed“. Det er det udtryk, man bruger, og det har også fundet udtryk derved, at staten har overtaget Dansk Forsorgsselskabs virksomhed. I den anledning vil jeg gerne sige følgende: Det fremgår af bemærkningerne til forslaget om statens overtagelse af tilsynet med betinget dømte, at udgiften til kriminalforsorgen for finansåret 1973-74 er beregnet til 23,9 mill. kr. Det er en merudgift på 5,6 mill. kr. i forhold til finanslovsforslaget. Gennemførelsen af det forslag, der er til første behandling i dag, vil stille øgede krav til den frie kriminalforsorg; merudgiften hertil forventes at blive 5 mill. kr. Som anført under behandlingen af forslaget om statens overtagelse af kriminalforsorgen mener medarbejdere i forsorgsselskabet, at disse 5 mill. kr. allerede vil medgå til en ajourføring af den fri kriminalforsorgs niveau i forhold til den udvikling, der på dette område er sket i de senere år. Jeg er ikke uenig heri og vil se med velvilje på forøget bevilling til kriminalforsorgen ud over de beløb, der er forudsat i de to lovforslag. Om sådanne merbevillinger vil kunne indpasses i de nuværende sparebestrebelse, kan jeg ikke

afgøre på stående fod. Men jeg er sikker på, at det ville være både en klog og en rigtig investering.

Der er jo kommet bemærkninger fra forskellig side om, at man ikke kunne støtte, ikke uden videre i hvert fald, forslaget om at ophæve bestemmelsen om blasfemi. Jeg vil gerne i den anledning sige, at vi dog har sikret os, at vi har tilslutning fra kirkeministeriet, og jeg må måske have lov til at citere, selv om det er at gå i enkeltheder, et brev, som vi har fået fra kirkeministeriet; det lyder således:

„I anledning af justitsministeriets skrivelse af 6. februar 1973 angående ophævelse af straffelovens § 140 om blasfemi skal man efter stedfunden brevveksling med biskopperne meddele, at kirkeministeriet for sit vedkommende ikke skal udtale sig imod ophævelsen af den nævnte lovbestemmelse.“

Vi mener altså faktisk, at vi godt kan ophæve den, og det er da også min opfattelse, at den respekt for andres tro, den respekt for deres synspunkter, hvad enten de bygger på den ene eller den anden religion, der alene skal støttes på en straffelovbestemmelse, ikke er meget værd. Jeg tror, vi kan undvære en straffelovbestemmelse om dette spørgsmål.

Der har været tale om aldersgrænserne, og jeg synes, det er rigtigt, som fru Else-Merete Ross og måske også andre fremhævede, at det er da væsentligt, at man nu bliver i stand til uden at begå en lovovertrædelse at give vejledning til de unge kvinder på 14 år, som har behov derfor, og det er vel et stigende antal. Vi kan vel ikke se bort fra — i hvert fald støtter retslægerrådet den opfattelse — at der, siden vi fik den aldersgrænse, der er fastsat i den gældende straffelov, er sket en sådan udvikling, at kvinderne, ja, det gælder altså også mændene, at vi er tidligere kønsmodne, og så er det naturligt at følge denne udvikling op. Det er det, der nu stilles forslag om, det er såmænd ikke så revolutionerende.

Fru Nathalie Lind nævnede nogle forslag